

Verslag hulpactie 2012

We zijn weer terug uit Sri Lanka. Het regent op dit moment en het is koud buiten. Wat is er dan mooier om je weer even te verplaatsen in en te koesteren aan de warmte van Sri Lanka. En dat kan, door het maken van dit verslag.

Acht weken zijn we in Sri Lanka geweest. Het was een geweldige tijd waarin we veel, nee heel veel hebben kunnen doen dankzij uw steun. Met grote dankbaarheid kijken we dan ook terug op onze reis en met name de activiteiten om straatarme mensen een menswaardiger bestaan te geven.

Bij aankomst zijn we direct begonnen met de bouw van een huis, bestaande uit een kamer, twee slaapkamers en een keuken. Het bouwen van een huis is een groot project waar veel tijd in gaat zitten. Vandaar dat we hiermee gestart zijn en bovendien lag de prioriteit heel hoog.

Vorig jaar hadden we n.l. al kennis gemaakt met de bewoners van een palmladeren hutje, waarvan het dak zo lek was dat ze in de regenperiode naar burens of familie moesten vluchten. Reparatiekosten konden ze niet betalen. Het inkomen van deze man bedroeg slechts 1 euro per dag en zelfs dat was nog geen zekerheid. Drie maaltijden per dag was er dan ook niet bij. En dat met drie jonge kinderen. Vorig jaar hebben we toegezegd dat we, mits we de gelden bij elkaar zouden kunnen krijgen, voor hen nog dit jaar een nieuwe woning wilden bouwen.

Het oude hutje (achtergrond) is inmiddels afgebroken, deze mensen gaan een nieuwe toekomst tegemoet.

Wat hebben we hem geknepen - want belofte maakt natuurlijk schuld - of we de financiële middelen wel bij elkaar zouden kunnen sprokkelen. En we hebben er ook van geleerd om geen toezeggingen meer te doen, ook al is het onder voorbehoud van... Mensen gaan er n.l. toch op rekenen en kijken er naar uit. Maar gelukkig is het allemaal goed gekomen. Het huis staat er en de dolgelukkige mensen wonen er inmiddels ook. Helaas konden we geen elektriciteit aan laten leggen. In de eerste plaats was de aanleg erg duur, maar belangrijker nog was dat de bewoners nooit het abonnement zouden kunnen betalen laat staan het gebruik. We zouden ze zo alleen maar op kosten jagen. Wel hebben we een dynamo aangeschaft waarmee de drie ruimten verlicht kunnen worden, al is het ook spaarzaam. Eén keer per maand moet dan wel de dynamo opgeladen worden. Geen ideale oplossing, maar voor deze mensen een ongekende luxe omdat ze zich hun leven lang al met een olielampje moesten behelpen. Het huis hebben we opgeleverd alleen in ruwbouw. Dus geen aan gepleisterde muren. Dat is iets voor de toekomst en als het kan zal dit door de mensen zelf gedaan worden. Wel hebben we ook gezorgd dat er een tafel en 6 stoelen zijn, ook al is het dan van plastic. Een bloemetje op tafel en een klok aan de muur. De mensen hadden letterlijk niets... Met nadruk hebben deze mensen tot tranen toe gevraagd de dank over te brengen aan alle gevers die dit mogelijk maakten. Bij deze!!

Maand moet dan wel de dynamo opgeladen worden. Geen ideale oplossing, maar voor deze mensen een ongekende luxe omdat ze zich hun leven lang al met een olielampje moesten behelpen. Het huis hebben we opgeleverd alleen in ruwbouw. Dus geen aan gepleisterde muren. Dat is iets voor de toekomst en als het kan zal dit door de mensen zelf gedaan worden. Wel hebben we ook gezorgd dat er een tafel en 6 stoelen zijn, ook al is het dan van plastic. Een bloemetje op tafel en een klok aan de muur. De mensen hadden letterlijk niets... Met nadruk hebben deze mensen tot tranen toe gevraagd de dank over te brengen aan alle gevers die dit mogelijk maakten. Bij deze!!

Op deze foto's kunt u zien dat alle familieleden de handen uit de mouwen staken en daar waar mogelijk mee hielpen met de bouw (links). Het resultaat mag er zijn (rechts).

Natuurlijk zijn er ook kosten geweest die we gedurende het afgelopen jaar al vanuit de thuissituatie konden betalen. Zo kregen we een rekening van Engelse les. En we betaalden de huur van een woning voor een half jaar voor een gezin met twee kinderen die dit niet op konden brengen en het gevaar zou zijn dat ze op straat zouden komen te staan.

En, wellicht ten overvloede: de reis- en verblijfskosten, zelfs vervoer ter plekke, postzegels en telefoonkosten van en naar Sri Lanka werden uit eigen zak betaald. Dat is bij grotere acties wel anders, zo weten we inmiddels uit eigen ervaring. Bij ons blijft er niets, maar dan ook niets, aan de strijkstok hangen. We hopen dan ook dat o.a. dit gegeven mensen over de streep zal trekken ons te helpen om door te kunnen gaan met ons werk onder de allerarmsten.

Het zou te ver voeren om alles hier uitgebreid voor het voetlicht te brengen. Daarom zal ik me soms moeten beperken tot een opsomming van hulp. Wat ons enorm geholpen heeft was het feit dat er via particuliere giften tijdens ons verblijf in Sri Lanka nog eens 2.800 euro binnen kwam!

Daarvan was 2.000 euro geschonken door een familie uit Urk, waarvan de man en vader onlangs is overleden. Hij zette voor mensen uit Urk filmpjes om van traditionele banden naar DVD. Het geld wat hij daarvoor kreeg bestemde hij altijd voor goede doelen. De familie heeft na zijn overlijden besloten 2.000 euro te schenken aan ons werk voor de allerarmsten in Sri Lanka. Voor ons betekende dit dat we met dit enorme bedrag daar nog meer konden doen.

Onze dank is groot aan deze familie (die anoniem wil blijven) voor het geschonken bedrag en met de familie natuurlijk vooral de man en vader die tijdens zijn leven oog had voor minder bedeelden!

Wij denken dat achter iedere gift wel een verhaal zit, waarom mensen ons werk steunen. We voelen ons met deze donateurs rijkelijk gezegend.

Dit jaar mochten we 11.495,39 euro in ontvangst nemen ten behoeve van ons werk in Sri Lanka. En dat is ondanks de crisis een prachtig resultaat. Hartelijk dank!!

Van de grotere uitgaven willen we in ieder geval de tuk tuk noemen die we nieuw aangeschaft hebben.

Een jong gezin met twee kinderen dreigde op straat te worden gezet omdat ze naast de huur van hun eenvoudige woning ook nog eens huur moesten betalen voor het gebruik van een tuk tuk. Ook het schoolgeld kon niet meer betaald worden, laat staan het schooluniform dat kinderen daar aan moeten. De normale drie maaltijden per dag moesten noodgedwongen naar één maaltijd per dag worden teruggebracht. Dit alles gaf grote spanningen binnen het gezin.

Familie die hen op kon vangen was er niet en het gezin dreigde aan de bedelstaf te komen.

Wij vonden dat in ieder geval hun vaste lasten verlicht moesten worden. Een eigen tuk tuk zou hierbij kunnen helpen. De huur zou daarmee komen te vervallen en dat is toch zo'n 350 ruppees per dag, zo'n 2,40 euro. Voor ons een klein bedrag, maar voor veel mensen daar is het heel veel.

Groot was dan ook de opluchting binnen het gezin dat ze, dankzij de ingezamelde gelden, weer toekomst kunnen zien.

Op de foto de glimmende tuk tuk en een nog glimmender eigenaar.

Op de verantwoordingspagina ziet u ook een post "eerste hulp voor zes gezinnen". Daarin zit, naast het verstrekken van boodschappen om te kunnen eten, ook het uitdelen van rijst onder arme vissersfamilies. De kerk ter plekke voerde een dergelijke actie en we hebben gemeend ons hierbij aan te moeten sluiten.

Verder konden we voor een relatief klein bedrag een zwangere vrouw helpen, waarvan de baby te vroeg ter wereld dreigde te komen. De injecties om dit te voorkomen werden echter niet vergoed en moesten uit een "private hospital" komen - echter wel tegen betaling. Arme mensen leven van dag tot dag. Gelden voor dergelijke ingrepen kunnen door hen onmogelijk worden opgehoest.

Rijstuitedeling door plaatselijke kerk. Op de foto ziet u het afwegen van de rijst. Ieder gezin kreeg 2 kilo rijst.

Het dagelijkse levensonderhoud kan amper worden betaald, laat staan dit soort zaken. Gelukkig konden we helpen en de gezonde baby is op de normale tijd inmiddels geboren. Voordien hebben we het gezin ook nog geholpen met het aanleggen van een gladde vloer, anders zou de baby op een ruwe betonnen vloer moeten kruipen met alle gevolgen van wondjes en infecties.

Het leed onder vissersgezinnen is vaak schrijnend te noemen. Er wordt erg weinig vis gevangen en de kosten zijn hoog. Ook op Sri Lanka zijn de olieprijsen en dus ook benzine- en dieselprijsen enorm gestegen. Er braken zelfs onlusten uit en we zagen weer militairen in de straten van Negombo. Dat geeft wel aan dat de spanningen hoog opgelopen zijn. We hadden hier nog foto's van willen maken, maar omstanders zeiden dat niet te doen omdat anders onze camera zou worden ingenomen.

Een visserman vroeg ons te helpen zijn motor te repareren van de boot. Hij lag al weken voor de kant omdat hij de reparatiekosten niet kon opbrengen vanwege de slechte vangsten. Ook zijn helper met zijn gezin was hiervan de dupe. Door de motor te laten repareren kunnen twee gezinnen weer hun boterham verdienen al is het wel een karige.

Een ander voorbeeld van hulp voor een relatief klein bedrag is het aanschaffen van een soort postoeel voor een lichamelijk en geestelijk gehandicapt meisje (jonge vrouw). Zij werd 's morgens door haar moeder altijd in de deuropening gezet. Verder kon haar oude moeder haar niet brengen. Het toilet zat op 20 meter achter het huis, dus liet ze haar ontlasting en urine lopen op de plaats waar ze zat. Buren en de eigenaar van de woning hadden al menigmaal geklaagd over de onhoudbare stank en de vliegen en andere insecten die daar op af komen. Laatstgenoemden hadden al een inzameling gehouden maar kwamen geld te kort. Gelukkig konden we bijpassen.

Hier ziet u het meisje. Voor de foto mocht ze op haar paasbest.

Ook dit jaar hebben we gemeend arme kinderen Engelse les te laten volgen. Deze bijdrage is vooral toekomstgericht. In veel beroepen op Sri Lanka is Engels de voertaal.

Tot slot zal ik me beperken in het opnoemen van doelen waarvoor nog meer hulp werd gegeven. Zo werd er een dak van een huis gerepareerd. Een tweedehands dynamo aangeschaft voor een tuk tuk. Bijgedragen aan de bouw van een toilet. Een matras gekocht, Eerste bedrag betaald voor aanschaf van een tweedehands tuk tuk. En een tweedehands mobieltje voor een tuk tuk-chauffeur, die hier niet buiten kan. Ook hebben we voor een grote groep jongeren een volleybal met net gekocht. Voorwaarde was wel dat ze het terrein schoon moesten maken. (leek op een vuilnisbelt) De gezamenlijke inzet werd beloond.

Wellicht ben ik wat vergeten, maar op de verantwoordingspagina kunt u alles nog eens gedetailleerd lezen, inclusief de bedragen die hieraan gekoppeld zijn.

Wij beseffen dat we bevoorrecht zijn dat we de bringers mogen zijn van uw donaties en mensen op die manier kunnen helpen. En geloof me dat is ontzettend dankbaar werk.

Er zit echter ook een keerzijde aan de medaille. Ieder jaar moeten we opnieuw proberen gelden bij elkaar te sprokkelen om ons werk daar te kunnen voortzetten. En dat valt helemaal niet mee. Vaak voelen we ons

bedelaars. Bovendien hebben de kerken van Nieuwlande, Hollandscheveld, Geesbrug en Elim besloten te stoppen met de steun aan ons Sri Lanka project.

De normale gang van zaken is dat ze ieder jaar een ander project steunen. Wij zijn deze kerken geweldig dankbaar dat ze ons zelfs drie jaar achtereen gesteund hebben. Echter is dit wel een grote aderlating en moeten we naar opvolgers zoeken...

Wat ons op de been houdt is dat we de arme mensen daar niet in de steek willen laten en helpen waar dat noodzakelijk is om hen weer een toekomst te geven. Er is nog heel veel te doen.

Helpt u (weer) mee????

Met een warme groet van
Diny en Wim Kramer.